

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/146/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2712208600
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Klepancová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2712208600.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Klepancovej a členiek senátu JUDr. Evy Barcajovej a JUDr. Evy Behranovej v právnej veci navrhovateľa: UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., IČO: 649 48 242, so sídlom Želetavská 1525/1, 140 92 Praha 4 - Michle, Česká republika vo veci organizačnej zložky UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., pobočka zahraničnej banky, IČO: 47 251 336, so sídlom Šancová I/A, 813 33 Bratislava, zastúpený: SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., 811 08 Bratislava, v mene ktorej koná JUDr. David Soukeník, advokát, proti odporkyni: O. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXXX, Z., o zaplatenie 1.224,34 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Skalica č. k. 2C/136/2013-72 zo dňa 14. januára 2014 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti **p o t v r d z u j e** a vo zvyšku odvolanie navrhovateľa **o d m i e t a**.

Odporkyni sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 452,89 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy od 01.03.2010 do zaplatenia, všetko v splátkach po 50,- eur mesačne splatných vždy k poslednému dňu v mesiaci s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku pod následkom straty výhody splátok pri nezaplatení jednej z nich. Vo zvyšku návrh zamietol. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 879I, § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 1 až 3, § 2 písm. a), b), § 3 ods. 1, 2, § 4 ods. 1 až 5 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (v ďalšom texte „zákon o spotrebiteľských úveroch“) platného v čase uzavretia zmluvy o vydaní Úverovej karty a o úverovom rámci (18.11.2004). Skutkovo vymedzil rozhodnutie dokazovaním vykonaným výsluchom účastníkov, zmluvou o vydaní Úverovej karty a o úverovom rámci, oznámením o predčasnej splatnosti úveru, písomným vyjadrením navrhovateľa, výpismi z kartového účtu, prehľadmi čerpania z kartového účtu a obchodnými podmienkami na vydávanie Úverovej karty a úverovom rámci. Vecne svoje rozhodnutie súd prvého stupňa odôvodnil tým, že mal preukázané uzatvorenie zmluvy o vydaní Úverovej karty a o úverovom rámci medzi účastníkmi dňa 18.11.2004. Uvedenú zmluvu vyhodnotil súd prvého stupňa ako spotrebiteľskú keď navrhovateľ bol dodávateľom a zároveň veriteľom (poskytovanie úverov vykonával v rámci svojho podnikania). Odporkyňa vystupovala v právnom vzťahu účastníkov ako fyzická osoba - občan, teda ide o spotrebiteľa, pretože nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Bolo preto potrebné aplikovať ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch a príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka zaoberajúce sa problematikou spotrebiteľských vzťahov. Zmluva, ktorá bola medzi účastníkmi uzavretá neobsahovala ustanovenia o výške, počte splátok istiny, úrokov a poplatkov. Tieto údaje sú obsiahnuté len v obchodných podmienkach navrhovateľa. I napriek absencii týchto údajov sa však zmluva považuje za platnú, nakoľko odporkyňa čerpala

finančné prostriedky poskytnuté navrhovateľom. Zmluva neobsahovala údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov tak ako to vyžaduje ustanovenie § 4 ods. 2 písm. g zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom takáto náležitosť je obligatórna s následkom považovania poskytnutého úveru za bezúročný a bez poplatkov. Odporkyňa na základe uvedenej zmluvy čerpala finančné prostriedky v celkovej výške 1.520,14 eura ako vyplýva z prehľadu čerpania z kartového účtu kreditnej karty. Vrátila navrhovateľovi finančné prostriedky v celkovej sume 1.067,25 eura (údaj známy z prehľadu úhrad na kartový účet kreditnej karty). Dlžná suma preto predstavuje 452,89 eura ako rozdiel medzi čerpanými a vrátenými finančnými prostriedkami. Pre absenciu uvedenej obligatórnej náležitosti zmluvy sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, navrhovateľ preto nemá právo od odporkyne požadovať úroky a poplatky. Navrhovateľ si uplatnil aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania, ktoré vyčíslil sumou 496,78 eur. Súd prvého stupňa vyzval navrhovateľa, aby bližšie špecifikoval svoj nárok tak, aby bolo zrejmé, z akej sumy, za aké obdobie a v akej percentuálnej výške bol úrok z omeškania vyčíslený. Navrhovateľ túto sumu bližšie nešpecifikoval, vo svojom písomnom vyjadrení uviedol len, že úrok z omeškania ku dňu 28.02.2010 bol vypočítaný z istiny a dlžných poplatkov v dohodnutej výške v súlade s uzavretou zmluvou od 01.01.2009. V zmluve o spotrebiteľskom úvere sa však takýto údaj týkajúci sa výšky úroku z omeškania nenachádza, zmluva obsahuje len ustanovenie týkajúce sa úroku z prečerpania a to vo výške 30% ročne a ustanovenie týkajúce sa zmluvnej pokuty za porušenie zmluvných podmienok. Právna zástupkyňa navrhovateľa na pojednávaní uviedla, že úroky z omeškania boli počítané pri úrokovej sadzbe 30% ročne do 31.01.2009 a následne pri úrokovej sadzbe 9% ročne, avšak bližšiu špecifikáciu požadovaných úrokov z omeškania súdu nepreukázala. V sporovom konaní je povinnosťou účastníka svoje tvrdenie aj súdu náležite a jednoznačne preukázať. V tomto prípade navrhovateľ svoje tvrdenie nepreukázal, súd preto nárok navrhovateľa v časti požadovaného úroku z omeškania zamietol. Odporkyňa zaviazala na zaplatenie sumy 452,89 eur ako nesplatennej sumy poskytnutého úveru spolu s úrokom z omeškania v zákonom stanovenej výške od 01.03.2010 (ako žiadal navrhovateľ) do zaplatenia. Vo zvyšnej časti návrh zamietol. Vzhľadom na sociálnu situáciu odporkyne, ktorá je nezamestnaná a bez akéhokoľvek príjmu, súd v súlade s ustanovením § 160 ods. 1 O.s.p. umožnil odporkyni splácať dlžnú sumu v mesačných splátkach. O náhrade trov konania rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“).

Rozsudok súdu prvého stupňa napadol v zákonom stanovenej lehote odvolaním navrhovateľ. Navrhoval, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 205 ods. 2 písm. c) O.s.p.), na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d) O.s.p.), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.) a účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f) O.s.p.). Poukázal na skutočnosť, že v zmysle ustanovenia § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka je zmluva o úvere absolútnym obchodom, ktorý sa riadi ustanoveniami záväzkovej časti Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov. Skutočnosť, že druhý účastník záväzku je spotrebiteľ má vplyv na prípadnú aplikáciu ustanovenia § 52 až 54 Občianskeho zákonníka a príslušných zákonov, ktoré ustanovujú osobitné náležitosti zmlúv, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, ale nie na samotnú aplikáciu Občianskeho zákonníka. Aplikácia ustanovení § 52 až 54 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy na predmetnú úverovú zmluvu podľa názoru navrhovateľa nie je možná. Z ustanovenia § 1 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že tento zákon upravuje len niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi vo forme úveru sa riadi ustanoveniami Obchodného zákonníka, ktorého úpravu zákon o spotrebiteľských úveroch len dopĺňa. Zákon o spotrebiteľských úveroch žiadnym spôsobom neustanovuje, že zmluvy, ktoré spadajú pod definíciu spotrebiteľského úveru sa riadia Občianskym zákonníkom. Zákon o spotrebiteľských úveroch len dopĺňa úpravu jednotlivých zmluvných typov za účelom posilnenia ochrany spotrebiteľa. V prípade ak dôjde k uzatvoreniu zmluvy o úvere, uvedený zmluvný vzťah sa bude vždy spravovať ustanoveniami Obchodného zákonníka bez ohľadu, či dlžníkom je alebo nie je spotrebiteľ. Ak je dlžníkom spotrebiteľ na úverový vzťah sa aplikuje aj znenie zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd prvého stupňa dospel vo svojom rozhodnutí k nesprávnym právnym záverom, keď vychádzal zo skutočností, že spotrebiteľská zmluva sa vždy riadi Občianskym zákonníkom. Nie je možné stotožňovať spotrebiteľský vzťah s občianskoprávnym vzťahom, keďže aj obchodnoprávny vzťah

môže mať charakter spotrebiteľského vzťahu. Skutočnosť, že spotrebiteľská zmluva môže spadať pod režim obchodného zákonníka vyplýva aj priamo z Obchodného zákonníka, konkrétne z § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva. Súd prvého stupňa v odôvodnení rozhodnutia uvádza, že odporkyňa dlhuje navrhovateľovi sumu 452,89 eur ako rozdiel medzi čerpanými a vrátenými finančnými prostriedkami. Nakoľko pre absenciu obligatórnej náležitosti zmluvy vyplývajúcej z ustanovenia § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, navrhovateľ nemá právo od odporkyne požadovať úroky a poplatky. Rozhodnutie súdu prvého stupňa je nesprávne z dôvodu, že neúplne zistil skutkový stav veci. Z vyčíslenia pohľadávky UniCredit Banka Slovakia a.s. ku dňu 28.02.2010 vyplýva, že dlžná istina predstavuje sumu 640,41 eur, dlžný riadny úrok 37,36 eur, dlžný úrok z omeškania 496,78 eur, úrok z omeškania od 01.03.2010 ako 9% z istiny do zaplatenia a dlžné poplatky 49,79 eur. Úver bol zosplatnený dňa 14.02.2007, o čom svedčí prehľad položiek účtovaných na kartový účet kreditnej karty UniCredit Bank Slovakia a.s. Rozhodnutie súdu prvého stupňa teda vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a zároveň súd neúplne zistil skutkový stav veci. Nie je možné aby bol navrhovateľovi priznaný úrok z omeškania až odo dňa 01.03.2010, keď sa odporkyňa prvýkrát do omeškania dostala dňa 15.02.2007. K úroku z úveru navrhovateľ uviedol, že úrok, resp. úroková sadzba predstavuje cenu poskytnutého úveru. Zo znenia § 53 Občianskeho zákonníka jednoznačne vyplýva, že neprijateľnou podmienkou nemôže byť úrok, resp. úroková sadzba, nakoľko sa jedná o cenu plnenia. Zmluva o vydaní úverovej karty a o úverovom rámci zo dňa 18.11.2004 obsahuje základné podmienky ako výšku úverového rámca, účet úverovej karty, úrokovú sadzbu, splatnosť úveru a úrokov, úrok z prečerpania a zmluvnú pokutu za porušenie zmluvných podmienok. Zmluvou sa zmluvné strany dohodli, že dlžník je povinný splácať úver v dohodnutom čase, v dohodnutom čase platiť úroky a poplatky dohodnuté v zmluve a ďalšie platby spojené s úverom a dodržiavať dohodnuté podmienky.

K odvolaniu navrhovateľa sa odporkyňa nevyjadrila, samostatný odvolací návrh nepodala.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 201, 204 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je opravný prostriedok prípustný (§ 202 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny. Senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z.).

Odvolací súd vo veci rozhodol podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania tak, že rozsudok verejne vyhlásil, nakoľko vec bola ústne prejednaná pred súdom prvého stupňa a v odvolacom konaní nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nejedná sa o konanie, v ktorom by súd prvého stupňa rozhodol podľa § 115a bez nariadenia pojednávania a je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nejde ani o konanie vo veciach porušovania zásady rovnakého zaobchádzania a nariadenie pojednávania nevyžaduje ani dôležitosť verejný záujem.

Podľa ustanovenia § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Navrhovateľ sa svojim návrhom domáhal zaplatenia sumy 1.224,34 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00% ročne zo sumy 640,41 eur od 01.03.2010 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 18.11.2004 uzavrel s odporkyňou zmluvu o úvere v zmysle ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Odporkyňa sa dostala so splácaním svojho záväzku do omeškania, napriek výzvam dlžnú sumu neuhradila, navrhovateľ preto vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 14.02.2007. Navrhovateľ vyčísli pohľadávku ku dňu 28.02.2010 ako dlžnú istinu vo výške 640,41 eur, dlžný riadny úrok vyčíslený ku dňu 28.02.2010 vo výške 37,36 eur, dlžný úrok z omeškania vyčíslený ku dňu 28.02.2010 vo výške 496,78 eur, dlžné poplatky ku dňu 28.02.2010 vo výške 49,79 eur, úrok z omeškania vo výške 9,00% ročne z istiny od 01.03.2010 do zaplatenia, spolu v sume 1.224,34 eur. Zo zmluvy o vydaní Úverovej karty a o úverovom rámci, ktorú účastníci uzavreli dňa 18.11.2004, odvolací súd zistil, že predmetom zmluvy bolo poskytnutie úverového rámca vo výške 20.000,- Sk (663,88 eur) s úrokovou sadzbou 17,7% ročne. Splatnosť úveru a úrokov bola dohodnutá mesačne k 15. dňu v mesiaci,

úrok z prečerpania bol dohodnutý vo výške 30% ročne a zmluvná pokuta za porušenie zmluvných podmienok 0,1 % z výšky úveru, min. 150,- Sk (4,43 eur), max 750,- Sk (24,90 eur). Odporkyňa vyčerpala finančné prostriedky v sume 1.520,14 eua a úhrady vykonala v sume 1.067,25 eur. Rozdiel predstavuje sumu 452,89 eur. Súd prvého stupňa uložil odporkyni povinnosť zaplatiť uvedenú sumu 452,89 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne z dlžnej sumy od 01.03.2010 do zaplataenia.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým návrh navrhovateľa zamietol v časti prevyšujúcej sumu 452,89 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne z dlžnej sumy od 01.03.2010 do zaplataenia.

Súd prvého stupňa správne vyhodnotil predmetnú zmluvu o úvere ako spotrebiteľskú zmluvu. Napriek tomu, že zmluva bola uzatvorená s odkazom na ustanovenia Obchodného zákonníka, v danej veci je potrebné aplikovať všetky režimy a opatrenia, ktoré sú určené na ochranu spotrebiteľa, ktorým odporkyňa bezpochyby je a ktoré platia aj vo vzťahu k úverom ako tzv. absolútnym obchodno - právnym vzťahom. V danom prípade je zrejmé, že ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, nakoľko bola uzavretá medzi navrhovateľom - veriteľom, ktorý vykonáva túto činnosť (poskytovanie úverov) v zmysle svojho predmetu podnikania a tento úver bol poskytnutý odporkyni ako fyzickej osobe nepodnikateľovi, t.j. spotrebiteľovi. Zmluvný vzťah, z ktorého navrhovateľ nárok odvodzuje je tak z hľadiska právneho posúdenia vzťahom, na ktorý sa aplikuje právna úprava platná pre spotrebiteľský úver, čím sa zároveň dosiahne vyvážený vzťah medzi veriteľom a spotrebiteľom v postavení dlžníka. Súd prvého stupňa preto správne posudzoval platnosť predmetnej zmluvy o úvere najmä v zmysle ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere. Odvolací súd napokon uvádza, že právna úprava spotrebiteľského úveru obsiahnutá v zákone o spotrebiteľských úveroch a právna úprava úverovej zmluvy obsiahnutá v Obchodnom zákonníku sa navzájom nevylučujú.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzavretia zmluvy o úvere zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzavretia zmluvy o úvere zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Súd prvého stupňa správne vyhodnotil nedostatok náležitosti zmluvy o úvere - chýbajúcu ročnú percentuálnu mieru nákladov tak, že spotrebiteľský úver považoval za úver bez úrokov a bez poplatkov. Z uvedených dôvodov vzniklo navrhovateľovi právo len na zaplataenie istiny, ktorá predstavuje rozdiel medzi finančnými prostriedkami čerpanými odporkyňou a finančnými prostriedkami, ktoré boli odporkyňou vrátené. Súd prvého stupňa vychádzal pri svojom rozhodnutí z údajov, ktoré mu poskytol navrhovateľ - odporkyňou boli čerpané prostriedky v sume 1.520,14 eur a úhrady boli odporkyňou vykonané v sume 1.067,25 eur (podanie navrhovateľa z 15.09.2013 s prílohami - č.l. 40 a nasl. súdneho spisu), rozdiel teda predstavuje 452,89 eur. Súd prvého stupňa odporkyňu správne zaviazal na zaplataenie uvedenej sumy s úrokom z omeškania.

K odvolacej námietke navrhovateľa, podľa ktorej mal súd prvého stupňa priznať navrhovateľovi úrok z omeškania od 15.02.2007, kedy sa odporkyňa dostala prvý krát do omeškania a nie od 01.03.2010, odvolací súd uvádza nasledovné. Podľa ustanovenia § 153 ods. 2 O.s.p. súd môže prekročiť návrhy účastníkov a prisúdiť viac, než čoho sa domáhajú, iba vtedy, ak sa konanie mohlo začať aj bez návrhu, alebo ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkmi. Z viazanosti súdu petitom vyplýva, že súd nemôže prekročiť návrhy účastníkov a prisúdiť viac, než čoho sa domáhajú (tzv. zásada ne ultra petitum). Súd musí rešpektovať predmet konania vymedzený žalobným návrhom, čo znamená, že plnenie nemôže priznať ani z iného skutkového základu, než ako bol predmet konania vymedzený v žalobnom návrhu. V žalobnom návrhu doručenom súdu prvého stupňa sa navrhovateľ domáha okrem istiny aj úroku z omeškania vo výške 9% za obdobie od 01.03.2010, z obsahu spisu nevyplyva žiaden úkon, ktorým by navrhovateľ žiadal zmenu návrhu. Súd

prvého stupňa v súlade s citovaným ustanovením správne priznal úrok z omeškania od 01.03.2010. K odvolacej námietke o neprijateľnej podmienke v úverovej zmluve odvolací súd uvádza, že táto odvolacia námietka je zmätočná. Súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia poukazuje na neprijateľné podmienky v zmluve neargumentuje. Súd prvého stupňa pri právnom odôvodnení svojho rozhodnutia vychádzal síce z nesprávneho znenia ustanovenia § 52 Občianskeho zákonníka (zo znenia Občianskeho zákonníka zavedeného zák. č.568/2007 Z.z.), táto skutočnosť však na správne vecné rozhodnutie nemala vplyv. Zmätočné sú aj odvolacie námietky, podľa ktorých súd prvého stupňa nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a účastníkovi konania postupom súdu odňal možnosť konať pred súdom. Z obsahu preskúvaného spisu nevyplývajú žiadne návrhy na doplnenie dokazovania, ktoré by navrhovateľ vzniesol a neboli vykonané, navyše tieto návrhy navrhovateľ v odvolaní ani nekonkretizuje. Naopak, navrhovateľ nereagoval na výzvy súdu, ktorými ho vyzval na špecifikáciu žalovaných úrokov z omeškania (na pojednávaní dňa 28.11.2013). Navrhovateľ v odvolaní nekonkretizuje, akým postupom mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Z obsahu preskúvaného spisu takýto postup súdu prvého stupňa nevyplýva.

S poukazom na uvedené skutočnosti odvolací súd konštatuje, že odvolacie námietky navrhovateľa sú nedôvodné. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti podľa ustanovenia § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Účastník konania je oprávnený podať odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa, ktorým jeho návrhu nebolo vyhovené. Ak súd vyhovel návrhu účastníka konania a tento účastník podá odvolanie proti vyhovujúcej časti, ide o odvolanie podané neoprávnenou osobou.

Odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený (§ 218 ods. 1 písm. b) O.s.p.).

Z týchto dôvodov odvolací súd odvolanie navrhovateľa vo zvyšku, smerujúce proti časti výroku, ktorým súd prvého stupňa vyhovel jeho návrhu, odmietol ako odvolanie podané osobou neoprávnenou.

V odvolacom konaní bola v plnom rozsahu úspešná odporkyňa, v dôsledku čoho jej vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Keďže si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila, odvolací súd jej náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.